

Van duisternis naar licht.

Licht in de duisternis

Johannes 8:12-18

Dat is toch waar we allemaal naar verlangen. Nu het coronajaar 2020 om is, kijken we uit naar een nieuw jaar waarin waarschijnlijk alles weer normaal wordt. Vooral de ontmoetingen. Weer naar school, je verjaardag gewoon kunnen vieren en allerlei verenigingen kunnen bezoeken. Daarbij is dit de donkerste periode van het jaar. We verlangen naar de zon, de lange lichte dagen waarop we veel buiten kunnen zijn. En als je om je heen kijkt en luistert naar alles wat op je af komt moet je de conclusie trekken dat het ook op andere gebieden donker is in onze tijd. Wat is er veel oorlog, vervolging van mensen om hun geloof, ernstige ziekten dichtbij en ver weg. Misschien in je eigen leven. Ziekte of eenzaamheid. Er is zoveel lijden. Hoe kan het weer licht worden? Vergeet niet dat het Kerst is geweest. Het Licht Zelf is naar deze donkere wereld gekomen. En Hij zegt van Zichzelf: Ik ben het Licht der wereld, wie Mij volgt, zal het licht van het leven hebben. Daar begint het mee. We kunnen het licht niet in onszelf vinden en het is nergens op deze aarde te vinden. Zolang de koning van de duisternis in je hart de baas is, blijft het donker. Hij maakt je wijs dat God het lijden niet kan verhelpen, Hij is een machteloze God. Geloof die stemmen niet. Het feit dat God Zijn Zoon stuurde bewijst dat Hij jouw geluk wil. Begin ermee Hem te zoeken, wordt Zijn volgeling, als je het nog niet werd. Dan kan het niet anders of je zult merken dat Hij Zich niet voor niets het Licht van deze wereld noemt. Want Hij maakt het door de Heilige Geest licht in je hart. De wereld verandert niet, maar jij verandert.

In toorn... ontferming.

Habakuk 3: 1-4 (kerntekst : 2d)

Deze profeet leefde in een donkere tijd. De oordelen van God werden aangekondigd. En let er dan op wat Habakuk gaat doen: bidden! God smeken om redding. Heere, behoud Uw werk. Gods werk zal nooit ophouden, maar Habakuk vraagt of de Heere Zijn werk wil verlevendigen. Want hij weet dat dat het enige is wat uitkomst kan geven midden in een volk wat van God niet wil weten. Ze hebben Gods straf verdiend. Als je eerlijk bent naar jezelf weet je dat je niet beter bent dan het afkerige volk Israel. Ook ik heb het ernaar gemaakt dat God mij veroordeelt. En ons land dan?! En de kerk?! Geen haar beter dan Israel. God spreekt zo vaak tot ons, roept ons op Hem te volgen, maar wij blijven ons van Hem afkeren. Ons ongeloof is zo groot. Habakuk smeekt of God in Zijn toorn aan Zijn ontferming wil denken. Er zijn meerdere gedeelten in de Bijbel die laten zien dat God dat doet. Maar nergens zie je dat beter dan op Golgotha. Gods toorn wordt daar uitgestort over Zijn eigen Zoon. Je ziet niets van Zijn liefde. Er is geen grotere duisternis mogelijk dan God die Zijn eigen Zoon verlaat, hangend tussen hemel en aarde. Wat een wrede God..... die Zijn lieve Kind zo laat lijden. Toch is er geen plaats te noemen waar Gods liefde beter zichtbaar is. Waar God in Zijn toorn meer aan Zijn ontferming dacht. Ontferming over wie? Over die mensen die Hem veroordeelden, die Hem verloochenden, die niet in Hem wilden geloven. Mensen die niet voor Zijn Naam uit durven komen, geen tijd voor Hem hebben, de duisternis liever hebben dan het licht. Herken jij jezelf? Ik hoop het. Want voor mensen die Hem nodig hebben om gered te hebben deed Hij dit. Liefde was het, onuitputtelijk, liefde en goedheid, eindeloos groot, toen de Levensvorst op aarde tot ons heil Zijn bloed vergoot.

Tevredenheid

Romeinen 8 : 31-39 (kerntekst: 32)

Ja maar..... het leven is soms zo moeilijk, het valt zo tegen. Hoe kan ik dan als christen leven, vol vertrouwen dat God voor mij zorgt? Ik weet dat God wijs is, dat Hij alles regeert, dat Hij liefde is. Maar ik zie het niet. Zie dan op het kruis van Christus! Denk erover na dat God zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons allen heeft overgegeven. God zal ons met Christus ook alle dingen geven die wij nodig hebben. Jezus Christus heeft zoveel angst, lijden en pijn doorstaan om zielen van zondaren te redden. Hij zal je alles geven wat echt goed voor je is. Als Hij zelfs Zijn eigen bloed gaf om een woning in de hemel klaar te maken, zal Hij ook zorgen voor alles wat nodig is op reis naar die woning. Daarom kun je aan de voet van het kruis tevredenheid leren. Ga daar zitten, en overdenk wat Hij deed om jouw ziel te redden. Alles is volbracht! Riep Jezus daar uit. Alles wat nodig is om Gods toorn te stillen, om zondaren te redden. Dan kan het leven moeilijk zijn en zwaar, maar leer door naar het kruis te kijken dat Hij het grootste deel van jouw kruis draagt. En Hij weet veel beter wat jij nodig hebt dan je dat zelf weet. Vraag om het vertrouwen dat Hij jouw leven leidt op de manier die voor jou goed is. Dan mag je alles elke dag in Zijn hand leggen.

Alle roem is uitgesloten

Galaten 6:11-18 (kerntekst : 14)

Als je werkelijk gelooft en belijdt dat in het kruis van Christus onze enige redding ligt, sluit je daarmee alle andere dingen uit. Dat je elke dag zo trouw stille tijd houdt, leest in de bijbel en bidt is niet iets om je op te beroemen. Je belijdenis, kerkgang, goede werken, keurige leven: het is niets. Dat is nog wel eens lastig. Want wij verbeelden ons snel dat we wel iets zijn, en de Heere iets te bieden hebben. God zal wel blij zijn met zo'n nette jongere. Pas op voor eigengerechtigheid. Dat is een grote valkuil. Paulus had ook veel waar hij zich op zou kunnen beroemen. Hij werkte hard voor God. Hij had grote kennis. Hij was moedig en vol liefde, verloochende zichzelf. Maar nooit doet hij alsof een van die dingen hem zou kunnen redden. Paulus zegt: het zij verre van mij dat ik ergens anders in zou roemen dan in het kruis van Christus. Het is alleen genade, en die heeft Christus verdient door daar te sterven. Door daar de vloek van God te dragen voor alle mensen. Dat leert ons ootmoedig te zijn. Doe die heimelijke trots op je eigen goedheid weg. Als je genade ontvangen hebt, wees daar dan dankbaar voor. Je mag al je krachten inzetten om te werken voor God, maar laat geen seconde de gedachte toe dat je kunt vertrouwen op een van je goede werken. Als je sterk en gezond bent, kun je heel wat presteren. Maar als je ziek bent of wordt, je zwak bent in je lichaam of je geest, blijken die goede werken een zandgrond te zijn waar je niets op kunt bouwen. Ze hebben geen waarde als je God ontmoet. Zorg daarom dat je met Paulus kunt zeggen: Ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus.

Aan alle mensen.

Titus 2:11-14 (kerntekst : 14)

Wat staat er ontzettend veel in deze paar verzen. Van kerst tot wederkomst. En hoe we de tijd daartussen moeten leven. De zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen. Zie je

dat het niemand buitensluit? Aan alle mensen wordt deze genade, die ons zalig kan maken, verkondigd. Dat hebben we met kerst weer gehoord. Zijn naam is Jezus, omdat Hij zalig maakt, verlost, van zonden. Vers 12 vertelt ons dat wij daardoor kunnen leren hoe wij moeten leven. Matig voor onszelf, rechtvaardig naar anderen, en godvruchtig naar God. Onszelf te verloochenen. Terwijl we voortdurend uitzien naar de verschijning van de heerlijkheid van God en Jezus. Hem met verlangen verwachten. Want Hij heeft gezegd dat Hij terugkomt. Hij heeft Zich gegeven voor ons, om ons vrij te kopen van de zonde. Zo zorgt Hij er Zelf voor dat Hij een eigen volk krijgt, wat door Hem gereinigd is, en leeft zoals Hij geboden heeft.

Schitterend..... maar het roept wel wat vragen op. Is die zaligmakende genade ook aan jou verschenen? Dat hangt gelukkig niet van de kerstdagen af, die vaak zo vol zijn met bijzaken. En als je mag geloven dat die genade ook voor jou is, is dat dan zichtbaar in je leven, zoals we in vers 12 lezen? We weten dat Hij het meer dan waard is, om Wie Hij is en om wat Hij heeft gedaan. Maar ik merk toch dat mijn belangen nog weleens voor gaan, dat ik niet zo matig leef, niet zo rechtvaardig en godzalig. En dat uitzien naar Zijn wederkomst? Wat geeft dit Bijbelgedeelte dan reden om ons te verblijden: want de zaligmakende genade is verschenen aan alle mensen, dus ik kan ook zalig worden, en reden om ons te verootmoedigen: want wat doe ik ermee, wat komt er van het heilig leven voor Hem terecht?

Hoop.

Titus 3 : 4-9

Als we zo nagedacht hebben over wat wij ervan terecht brengen, zou je hopeloos en moedeloos kunnen worden. Daar is ook alle reden toe. Elke dag dat je terug kijkt is het weer niet zo gegaan als je je voorgenomen had. Maar lees verder in de brief aan Titus: Hij maakte ons zalig, niet op grond van onze werken, maar vanwege Zijn barmhartigheid! Door de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest. Dat is beschamend, want we zien duidelijk dat er dus helemaal niets van ons verwacht wordt. De goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, is verschenen. Toen maakte Hij ons zalig, Hij doet ons wedergeboren worden, en de Heilige Geest vernieuwt ons. Die Heilige Geest wordt over ons uitgegoten. Alles komt bij God vandaan. Beschamend, maar tegelijk ook hoopgevend. Rustgevend. De Heere vraagt van ons dat we ons bekeren, maar Hij wil het doen. Hij vraagt een heilig leven, maar Hij wil het geven. Laat je goede voornemen dit jaar Zijn om alles alleen van Hem te verwachten. Velen stellen hun hoop op een vaccin, op zichzelf, of mensen om hen heen. Dat is allemaal vergankelijk. Je houdt het er misschien een poosje mee uit. Maar kun je op grond van die dingen verlangen naar de wederkomst van Christus? Dat kan alleen als je Zijn barmhartigheid, liefde, genade en goedertierenheid hebt leren kennen. Als je Hem hebt leren kennen. Deze zaligmakende genade is verschenen aan alle mensen. Hoe vreselijk is het dan als wij op die grote zaligheid geen acht geven. Als we alle dingen belangrijker vinden dan dit. Vandaag word je weer uitgenodigd om je tot Hem te wenden, die verschenen is aan alle mensen. Als je Zijn stem dan heden hoort, geloof Zijn heil- en troostrijk woord.

Het kruis

1 Petrus 2:19-25 (kerntekst: 24)

Er wordt weleens gezegd dat we aan de voet van het kruis moeten gaan zitten. Daar kunnen we veel leren. Dan wordt bedoeld dat we moeten nadenken, voor onszelf, wat daar gebeurde en waarom. Gewoon overdenken, met de bijbel open, en je hart open. Wat valt daar zoal te leren?

Daar komt de liefde van God de Vader voor een zondige wereld het duidelijkst uit. Daar zie je het resultaat van die liefde. God had deze wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon overgaf om te lijden en te sterven, zodat een ieder die geloofd niet verderft, maar het eeuwige leven heeft. Als je naar het kruis van Christus kijkt, weet je dat God Zich bekommert om mensen die zo slecht zijn als wij.

Je leert er ook hoe afschuwelijk de zonde is in God ogen. Wij denken nogal eens makkelijk over "kleine zonden". We doen ze ook makkelijk. En vergeten ze snel. De zondvloed, en de ondergang van Sodom en Gomorra laten ons iets zien hoe erg God de zonde vindt. Maar de zonde wordt het zwartst als ik kijk naar het kruis waaraan Christus stierf. Daar wordt duidelijk dat niets anders dan het bloed van Christus ze kan wegwassen.

We zien daar ook dat de zaligheid volledig is verdiend. De enorme schuld is volkomen betaald. Iemand heeft dat in mijn plaats gedaan. Er kan een stem zijn in je hart die zegt dat jij te zondig bent om zalig te worden. Maar als je naar het kruis kijkt mag je weten dat ook voor de slechtste mens betaald is.

Als je nadenkt over wat Jezus allemaal heeft willen doen om jou te redden, is dat toch een aansporing om de zonde te haten? Zoveel liefde van Zijn kant.... Nooit kan ik daar iets tegenover stellen. Maar het zal mij een afschuw doen krijgen van de zonde. En dat steeds weer opnieuw. Veel om over na te denken, daar aan de voet van het kruis. Het is onuitputtelijk.